

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D. a Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **Akela Transport spol. s r. o.**
sídlem Náves 4/24, 664 41 Popůvky
zastoupena advokátem JUDr. Ondřejem Bečvářem,
sídlem Dřevařská 855/12, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2022, č. j. KUZL 95248/2022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci soud posuzoval otázku, zda je i přes chybějící opatření obecné povahy, jehož existenci zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii předpokládá, možné ověřit stanovené měřidlo

(nizkorychlostní váhu), zda je toto ověření platné a zda je na jeho základě možno presumovat správnost měření. Následně se pak zabýval otázkou zproštění odpovědnosti žalobkyně ve smyslu § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

2. Městský úřad v Uherském Brodě („správní orgán“) shledal žalobkyni vinnou spácháním přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Podle tohoto ustanovení se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku, pokud jako provozovatel vozidla nebo jízdní soupravy provozuje vozidlo nebo jízdní soupravu, u nichž bylo kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu. Přestupku se žalobkyně měla dopustit tím, že dne 2. 12. 2020 v 8:33 hod. při kontrolním nizkorychlostním měření na silnici I/50 v katastrálním území Starý Hrozenkov, na 101,45. km při vstupu do ČR, provozovala jízdní soupravu složenou ze silničního vozidla tov. zn. VOLVO, RZ X a přípojného vozidla XA. Souprava při kontrolním vážení překročila přípustnou okamžitou hmotnost silničního vozidla o nejméně 0,99 t, tj. o 5,49 %. Tím jízdní souprava provozovaná žalobcem překročila limitní hodnoty stanovené zákonem č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, provedeného § 5 odst. 2 písm. a) vyhlášky Ministerstva dopravy č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel. Ta stanoví, že největší povolená hmotnost silničních vozidel nesmí u motorových vozidel se dvěma nápravami překročit 18 t.
3. Za tento přestupek správní orgán dne 14. 4. 2021 vydal příkaz k úhradě pokuty, proti kterému se žalobkyně bránila odporem. Dne 21. 6. 2021 pak správní orgán žalobkyni opětovně shledal vinnou spácháním přestupku a uložil jí pokutu ve výši 9 000 Kč a paušální náhradu nákladů ve výši 1 000 Kč.
4. Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 9. 2021, č. j. KUZZ 62270/2021, změnil rozhodnutí správního orgánu v části, která není pro projednávanou věc podstatná, a ve zbývajících částech prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně správní žalobu, které Krajský soud v Brně rozhodnutím ze dne 31. 8. 2022, č. j. 31 A 123/2021-68, vyhověl, napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k novému rozhodnutí. Důvodem byla částečná nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, který se nezabýval žalobkyní tvrzenými liberačními důvody.
5. Žalovaný ve věci vydal dne 18. 11. 2022 nové rozhodnutí, č. j. KUZZ 95248/2022, kterým opětovně změnil rozhodnutí správního orgánu v části, která není pro projednávanou věc podstatná, a ve zbývajících částech prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalobou doručenou soudem dne 18. 1. 2023 se žalobkyně domáhala zrušení tohoto rozhodnutí.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

6. V úvodu žalobkyně konstatovala, že rozsudek krajského soudu ze dne 31. 8. 2022, č. j. 31 A 123/2021-68, je nepřezkoumatelný, neboť se nedostatečně zabýval argumentací žalobkyně týkající se opatření obecné povahy. Žalobkyni ale bylo rozsudkem v celém rozsahu vyhověno, a proto nemohla namítat nepřezkoumatelnost prostřednictvím kasační stížnosti.
7. Napadené rozhodnutí je podle žalobkyně nezákonné. Váhy pro nizkorychlostní kontrolní vážení jsou měřidly ve smyslu § 3 odst. 3 písm. b) zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, která

jsou vyhláškou Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb. stanovena k povinnému ověřování. Jak vyplývá také z důvodové zprávy k zákonu č. 481/2008 Sb., kterým byl novelizován zákon o metrologii, Český metrologický institut má pro účely schvalování typu měřidla a jeho ověření vydat opatření obecné povahy, ve kterém budou upraveny požadované metrologické a technické vlastnosti. V rozporu s úmyslem zákonodárce však doposud příslušné opatření obecné povahy upravující metrologické požadavky na ověřování nízkorychlostních vah ve smyslu § 6 odst. 2 a § 9 odst. 1 zákona o metrologii vydáno nebylo.

8. Podle přechodných ustanovení zákona č. 481/2008 Sb. se podle znění účinného do 1. 1. 2009 postupuje pouze u schvalování a ověřování, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti novely. Ověření měřidla ze dne 29. 10. 2020 tak mělo probíhat již podle úpravy účinné po 1. 1. 2009, tedy podle vydaného opatření obecné povahy. Stejného postupu má být využito i při tzv. přezkoušení, jehož postup má být také stanoven opatřením obecné povahy. Pokud není opatření obecné povahy vydáno, je otázkou, jakým způsobem a zda vůbec může být přezkoušení provedeno. Mezinárodní doporučení OIML R 134, kterého se správní orgány dovolávaly, není opatřením obecné povahy, samo o sobě není vůbec právně závazné. Nemůže tak být předmětem soudního přezkumu, čímž dochází ke krácení práv účastníků přestupkových řízení. Podle žalobkyně tak i přes to, že bylo správním orgánem předloženo potvrzení o ověření stanoveného měřidla, nelze presumovat správnost výsledků. Při ověření měřidla totiž nebylo postupováno podle zákona o metrologii, potvrzení o ověření měřidla je proto neplatné, a za takového stavu nemohlo dojít k presumpci správnosti výsledků.
9. Žalobkyně dále namítala, že z její strany byly provedeny veškeré možné proaktivní kroky k tomu, aby nebyl spáchán projednávaný přestupek. Ve smyslu § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. tak vynaložila veškeré možné úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Pravidelně řidiče školí, vykonává pravidelnou kontrolu a vozidlo je osazeno integrovaným kontrolním mechanismem sledujícím zatížení náprav. Žalobkyně se tak zprostila odpovědnosti za tvrzený přestupek. Konečně žalobkyně tvrdila, že vozidlo bylo váženo celkem dvakrát, přičemž při druhém měření nebyly překročeny povolené limity.
10. Žalobkyně tudíž navrhovala, aby soud napadené i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

11. Žalovaný odkázal na minulé rozhodnutí krajského soudu v této věci a také na rozhodnutí téhož soudu ze dne 5. 1. 2023, č. j. 62 A 103/2021-90. Konstatoval, že nemá důvod zpochybňovat schvalovací proces Českého metrologického institutu. Ke schválení měřidla došlo již v roce 1997 a v roce 2005 došlo k provedení kompletní revize za účelem harmonizace s mezinárodním doporučením OIML R 134. Dřívější znění zákona o metrologii, na základě kterého bylo zařízení schvalováno, nevyžadovalo žádné opatření obecné povahy. Ta jsou na všechna stanovená měřidla postupně vydávána, ovšem vycházejí z norem, na základě kterých byla původně měřidla schvalována. U dříve schválených měřidel je v protokolu o technické zkoušce uvedeno, jakým způsobem má být ověření měřidla provedeno. Podstatné jsou tak požadavky, které byly rozhodné při uvedení měřidla do provozu, a to v celém průběhu platnosti certifikátu. Měřidlo tak podle žalovaného disponovalo platným ověřením. Dále žalovaný ozřejmil praxi ohledně vyhlášek

a technických norem vydávaných Českým metrologickým institutem i význam mezinárodního doporučení OIML R 134.

12. Žalovaný odkázal také na judikaturu Krajského soudu v Brně i Nejvyššího správního soudu, která se týkala přímo měřidla ve Starém Hrozenkově. Z té vyplývá, že měřidlo má požadované vlastnosti a jeho způsobilost k vážení nebyla nijak zpochybněna.
13. K namítané liberaci žalovaný poukázal na obsáhlou judikaturu, která definuje pojem „vynaložení veškerého úsilí“. Žalovaný se touto otázkou v napadeném rozhodnutí zabýval dostatečně a dospěl k závěru, že žalobkyně liberační důvody nenaplnila. Závěrem se vyjádřil ke tvrzenému opakovanému vážení. Nejednalo se o kontrolní vážení, neboť k tomu na předmětném vážním zařízení nedochází. Ke druhému vážení došlo na žádost řidiče, nikoliv na pokyn příslušníků policie. Řidič odstranil závadu spuštěním zvedací nápravy (což je v rozporu s tvrzením žalobce, že systém zvedání náprav je automatický a nelze do něj zasahovat), čímž se hmotnostní poměry vozidla upravily a následné vážení již bylo v pořádku. To ale nemění nic na tom, že v okamžiku provozu na pozemních komunikacích bylo při kontrolním vážení zjištěno přetížení tažného vozidla. Na základě výše uvedeného proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci

14. Žaloba **není** důvodná.
15. Pro tuto věc bylo rozhodné posoudit otázku, zda z důvodu chybějícího opatření obecné povahy, je možné ověřit stanovené měřidlo (nízkokorychlostní váhu), zda je toto ověření platné a zda je na jeho základě možno presumovat správnost měření. Konkrétně jde o to, zda se v případě nízkorychlostní váhy použité ke kontrolnímu vážení vozidel, která byla schválena již v roce 1997, uplatní požadavek na její ověření na základě opatření obecné povahy, který je tu s účinností od 1. 1. 2009.
16. Podle § 6 odst. 2 zákona o metrologii ve znění účinném od 1. 1. 2009 provádí schvalování typu měřidla Český metrologický institut. Zjišťuje, zda měřidlo mohlo plnit funkci, pro kterou je určeno. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud má měřidlo požadované metrologické a technické vlastnosti stanovené opatřením obecné povahy. Nízkorychlostní váha však byla podle spisové dokumentace schválena již v roce 1997. Výše uvedené znění § 6 odst. 2 zákona o metrologii se tedy na schválení tohoto měřidla (váhy) nepoužije.
17. Podle § 9 odst. 1 věty první zákona o metrologii se ověřením měřidla potvrzuje, že stanovené měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Zatímco ve znění účinném do 31. 12. 2008 se podle § 9 odst. 1 věty druhé zákona o metrologii postup při ověřování stanovených měřidel stanovil vyhláškou, novelizací zákonem č. 481/2008 Sb. s účinností od 1. 1. 2009 byla nově doplněna věta druhá, podle které se požadavek na požadované metrologické vlastnosti podle věty první považuje za splněný, pokud má měřidlo požadované metrologické vlastnosti stanovené opatřením obecné povahy.
18. Smysl novelizace provedené zákonem č. 481/2008 Sb. a vydávání samostatného opatření obecné povahy ke každému stanovenému měřidlu vyplývá z důvodové zprávy k zákonu: „...v současné době jsou metrologické a technické požadavky na stanovená měřidla a v některých případech metody zkoušení při schvalování typu stanoveny v několika málo případech vyhláškami Ministerstva průmyslu a obchodu, v některých dalších případech technickými

normami, zpravidla evropskými, které nejsou právně závazné a v dalších případech dokumenty mezinárodních metrologických organizací, které nemají právní závaznost, tedy způsobem roztržštěným a nesystémovým, jehož důsledkem je v některých případech i zpochybňování úrovně českých výrobků na evropském trhu při aplikaci principu vzájemného uznávání zkoušek. Cílem navrhované úpravy je vytvoření rámce pro rychlou následnou realizaci prakticky nezbytného a výrobci, dovozci i uživateli stanovených měřidel vyžadovaného předpisového systému cestou zmocnění národního metrologického orgánu pro vytváření a vydávání technických předpisů pro metrologii s účelem stanovení metrologických a technických požadavků na stanovená měřidla a metod zkoušení...“. Cílem vymezení požadavků na každé stanovené měřidlo v opatření obecné povahy je tak systematika, přehlednost a požadavky snesené praxí.

19. Zdejší soud si je vědom také přechodného ustanovení zákona č. 481/2008 Sb., které dopadá pouze na řízení o schvalování typu měřidla a na řízení o ověřování stanoveného měřidla, která byla zahájena před nabytím jeho účinnosti. To ostatně výslovně vyplývá také z důvodové zprávy k zákonu č. 481/2008 Sb. Přechodná ustanovení tedy výslovně neupravují situaci, kdy dosud nebylo vydáno příslušné opatření obecné povahy s metrologickými a dalšími požadavky pro konkrétní stanovené měřidlo po nabytí účinnosti zákona č. 481/2008 Sb.
20. Soud má za to, že pouhá absence opatření obecné povahy pro ověřování měřidla sama o sobě nepostačuje jako nosný důvod pro neuznání výsledků měření a následnou nepřipustnost použití těchto výsledků v přestupkovém řízení. Pokud bylo stanovené měřidlo schváleno, musí být ověřováno v souladu s protokolem o technické zkoušce. Při tomto ověření musí měřidlo splňovat požadavky, jaké splňovalo při jeho uvedení do provozu, a to po celou dobu platnosti vydaného certifikátu o schválení typu měřidla. Došlo-li k prodloužení platnosti certifikátu, lze oprávněně vycházet z toho, že měřidlo stanovené metrologické požadavky nadále splňuje.
21. Z dokladu o úředním měření a vážního lístku č. 798344/2020 plyne, že měřidlem bylo stanovené měřidlo VM-2.2., s certifikátem o schválení typu č. TCM 128/97 – 2590 + R1, s výrobním číslem 04/98. Žalovaný vycházel z potvrzení o ověření stanoveného měřidla, ze schválení typu měřidla a z rozhodnutí o prodloužení platnosti schválení typu stanoveného měřidla. Stanovené měřidlo bylo ověřeno dne 29. 10. 2020 s platností do 29. 10. 2021, tedy i v okamžik vážení. Měření bylo provedeno podle metodiky P 2010/3. I přes absenci opatření obecné povahy tedy příslušná autorizovaná osoba, Český metrologický institut, dospěla opakovaně a kontinuálně k závěru, že jde o měřidlo odpovídajícím způsobem funkční a přesné, byť při tom postupovala podle dřívější právní úpravy.
22. Potvrzení o ověření stanoveného měřidla je veřejnou listinou ve smyslu § 53 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, které svědčí tzv. presumpcí správnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2008, č. j. 5 Afs 5/2007-63). Tato skutečnost, však nezabavuje účastníka řízení možnosti vznášet proti tomu, co daná listina osvědčuje nebo potvrzuje, konkrétní námitky, resp. tvrdit a prokazovat opak. Tomu pak odpovídá povinnost správních orgánů se s relevantními námitkami účastníka řízení přezkoumatelným způsobem vypořádat.
23. Žalobkyně však ve správním řízení ani před soudem nerozporovala, že měřidlo ověřil Český metrologický institut, ani způsob tohoto ověření nebo jeho výsledek. Netvrdila, že by zde byly pochybnosti ohledně přesnosti výsledku měření. Argumentace žalobkyně se

pohybovala pouze ve formální rovině. Žalobkyně netvrdí, že ověření měřidla fakticky neproběhlo správně. Ani to, že takové odborně nesprávné ověření mohlo mít za následek nepřesný výsledek měření. Proto podle soudu není důvod, proč by výsledky vážení nebylo možné v přestupkovém řízení použít. Za dané situace mohly správní orgány z výsledků měření provedeného ověřeným měřidlem vycházet. Nepanují-li žádné konkrétní pochyby o výsledcích daného měření, které dostatečně prokazuje, že došlo k porušení hmotnostních limitů, ani o tom, která jízdní souprava limity porušila, pak rozhodnutí správních orgánů stojí na skutkovém stavu, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Ostatně chybějící opatření obecné povahy nepovažoval za rozhodné pro možnost vyvození přestupkové odpovědnosti za nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu zjištěných kontrolním vážením ani Nejvyšší správní soud. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 9. 2023, č. j. 1 As 7/2023-53, ve kterém Nejvyšší správní soud potvrdil rozsudek zdejšího soudu ze dne 5. 1. 2023, č. j. 62 A 103/2021-90, následnou ústavní stížnost Ústavní soud odmítl usnesením sp. zn. I. ÚS 2938/23 ze dne 29. 11. 2023).

24. Námitka žalobkyně k povaze a použitelnosti mezinárodního doporučení OIML R 134 je podle soudu nedůvodná. Mezinárodní doporučení slouží jako dokumenty pro harmonizaci a případnou kontrolu určitých odborných odvětví. Formálně skutečně nejsou opatřením obecné povahy, ani nikdy nebyla snaha, aby se mezinárodní doporučení opatřením obecné povahy stala. Soud ani správní orgány nikdy neuváděly, že by se mělo jednat o smíšený správní akt. Český metrologický institut je členem Mezinárodní organizace pro legální metrologii, a tudíž v zájmu souladu postupů a kritérií stanovených pro měřidla využívá také mezinárodní doporučení. Stanovené měřidlo bylo schváleno na základě OIML R 134, které bylo v té době jediným využitelným normativním předpisem pro automatická zařízení pro vážení silničních vozidel.
25. Žalobkyně dále namítala naplnění liberačních důvodů. Podle § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.
26. Liberační důvody se aplikují pouze ve výjimečných a opodstatněných případech, jelikož představují výjimku z principu objektivní odpovědnosti. Představují nástroj, jehož cílem je předejít aplikaci neúměrné tvrdosti zákona. Osoba, která se chce dovolávat liberačního důvodu, musí prokázat, že provedla veškerá technicky možná opatření způsobilá účinně zabránit porušení zákona (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 As 195/2018-27, nebo dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014-33).
27. Realizovat lze celou řadu opatření; a tím, že je správní orgány ve svých rozhodnutích zmíní, nedávají žalobkyni návod, jehož splněním k její liberaci dojde. Liberace má dopadat pouze na případy, kdy se vyskytne neočekávaná událost, která znemožní dodržet požadované limity a vyhnout se spáchání přestupku. Provádění (jakéhokoli) školení a poučování zaměstnanců však zásadně nemůže být vynaložením veškerého možného úsilí právnické osoby směřujícího k zabránění přestupku, a tedy ani (pouze ve zcela výjimečných případech nastoupivším) liberačním důvodem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2021, č. j. 2 As 352/2020-61).
28. V projednávaném případě žalobkyně tvrdila, že řidič absolvoval školení, a že řídil moderní vozidlo s integrovaným indikátorem zatížení. Pouhé absolvování školení však není ze své podstaty pro liberaci dostatečné. Existence moderního vozidla s integrovanými vahami

pak sama o sobě neprokazuje, že by žalobkyně vyvinula veškeré možné úsilí pro kontrolu a zajištění nákladu. Způsobilým k liberaci není ani tvrzení, že jízdní souprava byla naložena hluboko pod hodnotu nejvyšší povolené hmotnosti. Je vždy nutno přihlížet také k maximální hmotnosti jednotlivých vozidel, charakteru převáženého materiálu, způsobu jeho uložení, přičemž je na žalobkyni, jakým způsobem zajistí dodržování právních předpisů.

29. Žalobkyně se zkrátka nemůže zprostit odpovědnosti za přestupek na základě toho, že proškolila řidiče a zakoupila vozidlo s kontrolními vahami, které zjevně nebyly zcela dokonalé, neboť v daném případě nijak nezabránilo spáchání přestupku. Dojem žalobkyně, že přístup správních orgánů v dané věci fakticky znamená absolutní (tj. nikoliv „pouze“ objektivní) odpovědnost za daný správní delikt, podle názoru soudu pramení z toho, že v daném případě skutečně neexistuje žádná výjimečná okolnost, která by mohla žalobkyni zprostit odpovědnosti na základě § 21 přestupkového zákona. Nemožnost liberace v konkrétní věci z důvodu nesplnění zákonných podmínek pro takový postup však rozhodně neznamená absolutní nemožnost liberace ve všech ostatních případech (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2022, č. j. 31 A 34/2022-73).
30. K námitce druhého vážení soud uvádí, že se nejednalo o druhé kontrolní vážení na pokyn příslušníků policie. Ti řidiči sdělili podezření z přestupku a zakázali pokračovat v jízdě, dokud neodstraní závadu (překročení hmotnosti). Řidič následně spustil zvedací nápravu na návěsu a opět najel na váhu. Jelikož bylo již vážení v pořádku, závada tím byla odstraněna a řidič mohl pokračovat v jízdě. Tento postup ovšem nemá žádný vliv na skutečnost, že při (prvním) kontrolním vážení došlo ke spáchání přestupku.

V. Závěr a náklady řízení

31. Soud tedy shledal námitky žalobkyně neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního („s. ř. s.“).
32. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. května 2024

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu